

Profesjonalitet og prioritering

Ingerid Aamodt

Barnevernspedagog og klinisk sosionom
Cand. polit. i sosialt arbeid.

Filosofien må være den nødvendige uro
som sår tvil,

og gjør at det som har blitt for lett,
blir tyngre,

så det får i seg den rette tyngden igjen.

Grenser for makt og ansvar

Hvordan er sammenhengen mellom institusjonelle rammebetingelser og de profesjonelle sin praktiske handling i samarbeidet mellom barnevernet og psykisk helsevern for barn og unge?

Aamodt, I. (2009) *Fokus på familien*.

Makt i moderne samfunn

Oppmerksomheten rettes mot *hvordan* noe blir som det blir;
hvilke prosesser som leder fram til bestemte resultat.

Dean, M. (2006). *Governmentality: Magt og styring i det moderne samfund.*

Flyvbjerg, B. (2006) *Rationalitet og magt. Det konkrete videnskap*

Foucault, M. (2002). *Forelesninger om regjering og styringskunst*

La oss undersøke de komplekse sammenhenger mellom rammebetingelser og profesjonsutøvelse.

- Hvilken logikk preger institusjonene?
- Hvilke former for profesjonalitet oppstår?
- Hvilken praksis utvikler seg?
- Hva gjør det for utsatte barn og unge?
- Hvordan kan vi best svare?

Hva er det som skjer når det skjer det som skjer?

Haavind, H. (2000) *Kjønn og fortolkende metode. Metodiske muligheter i kvalitativ forskning*

Hva skjer med klienten i brukerens tidsalder?

Dit vi ikke vil

Brox, O. (1995). *Dit vi ikke vil: ikke-utopisk planlegging for neste århundre*

Skille mellom «før» og «nå»

En voldsom omstilling,
grunnleggende som et paradigmeskift.

Handlingsrommet for faglig skjønn

Banks, S. (2004). *Ethics, accountability and the social professions.*

Grimen, H. (2009). *Evidensbasert profesjonsutøvelse.*

New Public Management

mål- og resultatstyring

kunde- eller brukerstyring

Revisjonssamfunnet

En institusjonell tenkemåte

Douglas, M. (1986). *How Institutions Think*

Hertz, S. (2011). *Barne- og ungdomspsykiatri. Nye perspektiver og uante muligheter*

Järvinen; M. og Mik-Meyer, N. (2003). *At skabe en klient : institutionelle identiteter i socialt arbejde*

Selve kvalitetstenkningen

Sosial- og helsedirektoratet (2005). ... *Og bedre skal det bli! Nasjonal strategi for kvalitetsforbedring i sosial- og helsetjenesten*

Alle fag mener de arbeider med kvalitet. Men det er ikke det samme som levert kvalitet.

Levert kvalitet betyr at du leverer den samme kvalitet til brukeren hele veien, ikke bare enkelte ganger du er i god form, eller at noen flinke medarbeidere gjør det.

Levert kvalitet betyr kvalitet uavhengig av hvem du kommer til.

Vi må sikre en minste felles kvalitet.

Vi må sørge for at brukeren kommer inn i systemet på en bestemt måte. Vi må sørge for informasjon, rutiner og prosedyrer for utredning, diagnostisering og behandling.

Vi må dokumentere og føre statistikk over hvordan dette gjennomføres.

Gjennomsiktighet

Hasselbladh, H. et al. (2008). *Bortom New Public Management: Institutionell transformation i svensk sjukvård*

En diagnostisk prosess er ikke forsvarlig hvis den ikke kan etterprøves slik at man kan se på hvilket grunnlag diagnosen er satt.

En må kunne beskrive en tilstand ved hjelp av standardiserte kartleggingsinstrument.

Det holder ikke lenger å vise til faglig skjønn.

Det er en manual du rett og slett må følge.

Det er veiledere du må kjenne til.

Plikten til faglig forsvarlighet styrer oss i stor grad. Det handler om å forstå hva kompetansegrenser er, hvilket ansvar du har, og at du ikke gjør mer enn det du kan.

Vi må hele tiden ha fokus på

«Er dette forsvarlig? Er det godt nok?

Vet jeg nok; er dette riktig behandling i forhold til riktig problematikk?»

Risiko

Banks, S. (2004). Ethics, accountability and the social professions

Sløk, C. og Villadsen, K. (2008). *Velfærdsledelse i den selvstyrende velfærdsstat*

Hvis en ungdom velger å gå på BUP å snakke om problemene sine, da er jo jobben gjort! Det gjelder nesten ingen av våre ungdommer.

De har ikke språket, det er bare motstand.

Det handler om motivasjon. Være interessert, hvordan gjør vi dette sammen?

Det er ikke sikkert du kommer så langt i første runde, men ungdommen må syns det er noe vits i å komme igjen.

Relasjonen

Å etablere en god kontakt med en ungdom er veldig tidkrevende. Den tiden har vi ikke.

Og mange er så grundig lei av å bli undersøkt og vurdert at det får du ikke til hvis du ikke bruker helt andre innfallsvinkler.

Det er mye vanskeligere nå enn før. Nå er det et skjema du må følge både for hva du skal gjøre og hvor lang tid det skal ta.

Plikten til faglig forsvarlighet styrer oss i stor grad. Det handler om å forstå hva kompetansegrenser er, hvilket ansvar du har, og at du ikke gjør mer enn det du kan.

Vi må hele tiden ha fokus på

«Er dette forsvarlig? Er det godt nok?

Vet jeg nok; er dette riktig behandling i forhold til riktig problematikk?»

Vi vegrer oss allikevel,
psykologisk sett

Filosofien må være den nødvendige uro
som sår tvil,

og gjør at det som har blitt for lett,
blir tyngre,

så det får i seg den rette tyngden igjen.